

POVEȘTI PARTICIPATIVE

Într-o bulă (povestea lui Hergé) (grupa de vârstă 9 – 10 ani)

Obiective de învățare

Această poveste este alcătuită din 4 fișe care devin din ce în ce mai complexe din punct de vedere narativ pe măsură ce copiii progresează. Trecând de la un nivel ("fișă") la altul și lucrând în grupuri mici sau în perechi, copiii vor îmbogăți povestea vieții lui Hergé cu adjective, adverbe, dialoguri și, în final, vor crea propriul lor final al poveștii..

POVESTEA DE BAZĂ

Citiți-le copiilor versiunea simplă a poveștii ('povestea de bază'). Citiți expresiv și subliniați cuvintele cheie (cum ar fi **disciplină, inspirație, a face haz de necaz, regret, stereotip**). Apoi, puneți elevii să lucreze în grupuri sau în perechi pentru a îmbogăți baza poveștii (începând de la nivelul 1).

George Remi a crescut cu dragostea pentru desen. Înarmat cu creioanele sale, desena pe tot ce găsea. Desenul era ca și respirația pentru el - venea de la sine. Cu toate acestea, profesorii săi nu îl susțineau în munca sa și adesea încercau să îl descurajeze.

Părinții lui erau la fel și l-au trimis la o școală militară pentru ca el să învețe **disciplina** în loc să viseze mereu cu ochii deschiși. Cu toate acestea, indiferent unde a ajuns, George a continuat să deseneze. Chiar și în școala militară, desena ceea ce observa în jurul său. Acesta este momentul în care a început să adauge o semnătură la desenele sale: combinând prima literă a numelui de familie și apoi pe cea a prenumelui său, a devenit Hergé (R G).

După terminarea școlii, Hergé s-a angajat la un ziar, unde i s-a cerut să facă desenele unui reporter și ale câinelui său, pe care i-a numit Tintin și Milou. **Inspirându-se** din benzile desenate americane, Hergé a început să scrie dialoguri pentru personajele sale în "bule", care erau spații îndreptate spre gura personajelor și umplute cu cuvintele acestora.

Pentru prima dată în viața sa, Hergé s-a simțit liber să își urmeze pasiunile. Cu toate acestea, mulți oameni din întreaga lume nu au fost la fel de norocoși ca el, deoarece se apropia un război periculos. Hergé nu era conștient de ceea ce înseamnă războiul - de fapt, în desenele sale **făcea adesea glume** pe seama

oamenilor din alte țări decât a sa. De asemenea, nu-l deranja să deseneze pentru cei care susțineau agresiunea împotriva oamenilor.

Hergé nu și-ar fi putut imagina cum este războiul până când nu a întâlnit pe cineva care i-a deschis ochii și i-a schimbat părerea, scoțându-l din bula lui. Într-o zi, în timp ce căuta informații despre China pentru o poveste, i-a fost prezentat un artist chinez pe nume Tchang. A fost o prietenie la prima vedere. Tchang și Hergé aveau aceeași vârstă, amândoi 27 de ani, și împărtășeau multe asemănări. Tchang l-a învățat arta caligrafiei pentru îmbunătățirea desenelor. Când nu creau împreună, petreceau ore întregi discutând. Tchang i-a povestit despre țara sa, pe care a trebuit să o părăsească din cauza unui război. Hergé a ascultat efectele războiului și a învățat despre lumea care exista în afara desenelor sale.

Prietenia lor i-a schimbat nu doar modul de a desena al lui Hergé, ci și convingerile sale. El a **regretat** că a desenat vreodată pentru cei care susțineau răul altora. Regretele sale se vedeau acum în aventurile lui Tintin. Nu a mai participat la răspândirea **stereotipurilor** despre alte țări. În schimb, Tintin a devenit un personaj care a călătorit prin lume pentru a învăța despre diferențe și nu pentru a râde de ele.

Prin intermediul lui Tintin și datorită prietenului său Tchang, Hergé nu și-a pierdut niciodată curiozitatea, dar a dobândit și înțelegere față de ceilalți.

NIVELUL 1: CUM SUNT? (ADJECTIVE)

Lucrând în grupuri și perechi, elevii trebuie să îmbogățească povestea de bază cu adjective. Cuvintele în **albastru** sunt sugestii - în funcție de nivelul de competență al elevilor, decideți numărul de adjective pe care doriți să le adăugați înaintea fiecărui substantiv vizat. Le recomandăm copiilor să aleagă cel puțin 1 adjectiv.

Tânărul / curajosul / timidul George Remi a crescut cu dragostea pentru desen. Înarmat cu creioanele sale **ascuțite/negre/de lemn**, desena pe tot ce găsea. Desenul era ca și respirația pentru el - venea de la sine. Cu toate acestea, profesorii săi nu îl susțineau în ceea ce privește desenele sale **colorate/interesante/lucioase** și adesea încercau să îl descurajeze.

Părinții lui erau la fel și l-au trimis la o școală militară pentru ca el să învețe disciplina în loc să viseze mereu cu ochii deschiși. Cu toate acestea, indiferent unde a ajuns, George a continuat să deseneze. Chiar și în școala militară, desena ceea ce observa în jurul său. Acesta este momentul în care a început să adauge o semnătură la desenele sale: combinând prima literă a numelui de familie și apoi pe cea a prenumelui său, a devenit Hergé (R G).

După terminarea școlii, Hergé s-a angajat la un ziar, unde i s-a cerut să facă desenele unui reporter și ale câinelui său, pe care i-a numit Tintin și Milou. Inspirându-se din benzile desenate americane, Hergé a început să scrie dialoguri pentru personajele sale în "bule", care erau spații **albe/rotunde/pătrate** îndreptate spre gura personajelor și umplute cu cuvintele acestora.

Pentru prima dată în viața sa, Hergé și-a putut urma pasiunile. Cu toate acestea, mulți oameni din întreaga lume nu au fost la fel de norocoși ca el, deoarece se apropia un război **periculos/distructiv/înfricoșător**. Hergé nu era conștient de ceea ce înseamnă războiul - de fapt, în desenele sale făcea adesea mișto de oamenii din țările **străine/diferite/departe** de a sa. De asemenea, nu-l deranja să deseneze pentru cei care susțin agresiunea față de oameni.

Hergé nu și-ar fi putut imagina cum este războiul până când nu a întâlnit pe cineva care i-a deschis ochii și i-a schimbat părerea, scoțându-l din propria bulă **izolată/naivă/mică**. Într-o zi, în timp ce căuta informații despre China pentru o poveste, i-a fost prezentat un artist chinez pe nume Tchang. A fost o prietenie **reală/adevărată/ uimitoare** la prima vedere. Tchang și Hergé aveau aceeași vârstă, amândoi 27 de ani, și împărtășeau multe asemănări. Tchang l-a învățat arta caligrafiei pentru îmbunătățirea desenelor. Când nu creau împreună, petreceau ore întregi vorbind. Tchang i-a povestit despre țara lui

mare/frumoasă/nefamiliară pe care a trebuit să o părăsească din cauza unui război. Hergé a ascultat efectele **triste/devastatoare/cruciale** ale războiului și a învățat despre lumea care exista în afara desenelor sale.

Prietenia lor i-a schimbat nu doar modul de a desena al lui Hergé, ci și convingerile sale. El a regretat că a desenat vreodată pentru cei care susțineau răul altora. Regretele sale se vedeau acum în aventurile lui Tintin. Nu a mai participat la răspândirea unor stereotipuri **dureroase/nevinovate/vicioase** despre alte țări. În schimb, Tintin a devenit un personaj care a călătorit prin lume pentru a învăța despre diferențe și nu pentru a râde de ele.

Prin intermediul lui Tintin și datorită prietenului său **onest/loial/inteligent** Tchang, Hergé nu și-a pierdut niciodată curiozitatea, dar a dobândit și înțelegere față de ceilalți.

NIVELUL: UNDE SE AFLĂ? (ADVERBE DE LOC)

Lucrând în grup sau în perechi, elevii trebuie să îmbogățească textul cu adverbe de mod. Ajutați-i pe copii să le scrie și să le citească împreună cu adjectivele pe care le-au scris deja pentru fișa de nivel 1. Cuvintele cu **roșu** sunt sugestii - în funcție de nivelul de competență al elevilor dumneavoastră, recomandăm copiilor să scrie cel puțin 1 adverb.

Tânărul / curajos / timidul George Remi a crescut cu dragoste pentru desen. Înmarmat cu creioanele sale **ascuțite/negre/de lemn**, desena **cu drag/cu nerăbdare/cu dibăcie** pe tot ce găsea. Desenul era ca și cum ar respira pentru el - venea **natural și repede/ treptat/cu bucurie**. Cu toate acestea, profesorii săi nu îl susțineau în ceea ce privește desenele sale **colorate/interesante/strălucitoare** și adesea încercau să-l descurajeze.

Părinții lui erau la fel, și l-au trimis **cu mânie/cu nerăbdare/speranță** la o școală militară pentru ca el să învețe disciplina în loc să viseze mereu cu ochii deschiși. Cu toate acestea, indiferent unde a ajuns, George a continuat să deseneze. Chiar și în școala militară, desena ceea ce observa în jurul său. Acesta este momentul în care a început să adauge o semnătură la desenele sale: combinând prima literă a numelui de familie și apoi pe cea a prenumelui său, a devenit Hergé (R G).

După terminarea școlii, Hergé s-a angajat la un ziar, unde i s-a cerut în **secret/în liniște/cu mândrie** să deseneze un reporter și câinele său, pe care i-a numit Tintin și Milou. Inspirându-se din benzile desenate americane, Hergé a început să scrie dialoguri pentru personajele sale în "bule", care erau spații **albe/rotunde/pătrate** îndreptate spre gura personajelor și umplute cu cuvintele acestora.

Pentru prima dată în viața sa, Hergé a putut să-și urmeze **liber/cu voce tare/deschis** pasiunile. Cu toate acestea, mulți oameni din întreaga lume nu au fost la fel de norocoși ca el, deoarece un război **periculos/destructiv/înfricoșător** se apropia **rapid/periculos/înfricoșător**. Hergé nu era conștient de ceea ce înseamnă războiul - de fapt, în desenele sale făcea deseori glume pe seama oamenilor din alte țări **străine/diferite/îndepărtate** decât a sa. De asemenea, nu-l deranja să deseneze pentru cei care susțineau în mod **egoist/nebunesc/râzând** agresiunea împotriva oamenilor.

Hergé nu și-ar fi putut imagina cum este războiul până când nu a întâlnit pe cineva care i-a deschis ochii și i-a schimbat părerea, scoțându-l din propria bulă **izolată/nevinovată/mică**. Într-o zi, în timp ce căuta **cu atenție / misterios / pe scurt** informații despre China pentru o poveste, i-a fost prezentat un artist chinez pe nume Tchang. A fost o prietenie **reală/adevărată/ uimitoare** la prima vedere. Tchang și Hergé aveau aceeași vârstă, amândoi 27 de ani, și împărtășeau multe asemănări. Tchang l-a învățat **cu grație/cu răbdare/cu entuziasm** arta caligrafiei pentru îmbunătățirea desenelor. Atunci când nu creau împreună, petreceau ore întregi discutând **în liniște/încrezător/cuviincios**. Tchang i-a povestit despre țara lui **mare/frumoasă/necunoscută**, pe care a trebuit să o părăsească **în grabă/surprinzător/trist** din cauza unui război. Hergé a ascultat efectele **triste/devastatoare/cruciale** ale războiului și a aflat despre lumea care exista în afara desenelor sale.

Prietenia lor i-a schimbat nu numai modul de a desena al lui Hergé, ci și convingerile sale. El a regretat **rapid/cu voce tare/cu onestitate** că a desenat vreodată pentru cei care susțineau răul altora. Regretele sale se vedeau acum în aventurile lui Tintin. Nu a mai participat la răspândirea unor stereotipuri **dureroase/nevinovate/vicioase** despre alte țări. În schimb, Tintin a devenit un personaj care a călătorit **în mod regulat/public/continuu** prin lume pentru a învăța despre diferențe și nu pentru a râde de ele. Prin intermediul lui Tintin și datorită prietenului său **onest/loial/inteligent** Tchang, Hergé nu și-a pierdut niciodată curiozitatea, dar a dobândit și înțelegere față de ceilalți.

NIVELUL 3: CE SPUN? (DIALOG)

Lucrând în grup sau în perechi, elevii ar trebui să îmbogățească textul cu un dialog. Ajutați-i pe copii să le scrie și să le citească împreună cu adjectivele și adverbele de mod pe care le-au scris deja pentru fișele de nivel 1 și 2. Cuvintele în **portocaliu** sunt sugestii - în funcție de nivelul de competență al elevilor dumneavoastră, le recomandăm copiilor să scrie cel puțin 1 propoziție de dialog.

Tânărul / curajosul / timidul George Remi a crescut cu dragoste pentru desen. Înmarmat cu creioanele sale **ascuțite/negre/de lemn**, desena **cu drag/cu nerăbdare/cu dibăcie** pe tot ce găsea. Desenul era ca și cum ar respira pentru el - venea **natural și repede/ treptat/cu bucurie**. Cu toate acestea, profesorii săi nu îl susțineau în ceea ce privește desenele sale **colorate/interesante/strălucitoare** și adesea încercau să-l descurajeze. **“De ce nu te faci doctor în loc să pierzi timpul cu desenele astea prostești?”**, au spus ei.

Părinții lui erau la fel, și l-au trimis **cu mânie/cu nerăbdare/speranță** la o școală militară pentru ca el să învețe disciplina în loc să viseze mereu cu ochii deschiși. Cu toate acestea, indiferent unde a ajuns, George a continuat să deseneze. Chiar și în școala militară, desena ceea ce observa în jurul său. Acesta este momentul în care a început să adauge o semnătură la desenele sale: combinând prima literă a numelui de familie și apoi pe cea a prenumelui său, a devenit Hergé (R G). **“Noua mea identitate mă va face bogat și faimos!”**, a declarat el.

După terminarea școlii, Hergé s-a angajat la un ziar, unde i s-a cerut în **secret/în liniște/cu mândrie** să deseneze un reporter și câinele său, pe care i-a numit Tintin și Milou. **“Tintin rezolvă aventuri cu Milou”**, a explicat el. Inspirându-se din benzile desenate americane, Hergé a început să scrie dialoguri

pentru personajele sale în "bule", care erau spații **albe/rotunde/pătrate** îndreptate spre gura personajelor și umplute cu cuvintele acestora.

Pentru prima dată în viața sa, Hergé a putut să-și urmeze **liber/cu voce tare/deschis** pasiunile. Cu toate acestea, mulți oameni din întreaga lume nu au fost la fel de norocoși ca el, deoarece un război **periculos/destructiv/înfricoșător** se apropia **rapid/periculos/înfricoșător**. Hergé nu era conștient de ceea ce înseamnă războiul - de fapt, în desenele sale făcea deseori glume pe seama oamenilor din alte țări **străine/diferite/îndepărtate** decât a sa. "**Pun pariu că oamenii din alte țări nici măcar nu au mai văzut cartofi prăjiți până acum**", a răs el. De asemenea, nu-l deranja să deseneze pentru cei care susțineau în mod **egoist/nebunesc/râzând** agresiunea împotriva oamenilor.

Hergé nu și-ar fi putut imagina cum este războiul până când nu a întâlnit pe cineva care i-a deschis ochii și i-a schimbat părerea, scoțându-l din propria bulă **izolată/nevinovată/mică**. Într-o zi, în timp ce căuta **cu atenție / misterios / pe scurt** informații despre China pentru o poveste, i-a fost prezentat un artist chinez pe nume Tchang. A fost o prietenie **reală/adevărată/ uimitoare** la prima vedere. Tchang și Hergé aveau aceeași vârstă, amândoi 27 de ani, și împărtășeau multe asemănări. Tchang l-a învățat **cu grație/cu răbdare/cu entuziasm** arta caligrafiei pentru îmbunătățirea desenelor. Atunci când nu creau

Împreună, petreceau ore întregi discutând **în liniște/încrezător/cuviincios**. Tchang i-a povestit despre țara lui **mare/frumoasă/necunoscută**, pe care a trebuit să o părăsească **în grabă/surprinzător/trist** din cauza unui război. Hergé a ascultat efectele **triste/devastatoare/cruciale** ale războiului și a aflat despre lumea care exista în afara desenelor sale.

“Îți mulțumesc că m-ai învățat despre țara ta. Am învățat multe de la tine”, a recunoscut el.

Prietenia lor i-a schimbat nu numai modul de a desena al lui Hergé, ci și convingerile sale. El a regretat **rapid/cu voce tare/cu onestitate** că a desenat vreodată pentru cei care susțineau răul altora. Regretele sale se vedeau acum în aventurile lui Tintin. Nu a mai participat la răspândirea unor stereotipuri **dureroase/nevinovate/vicioase** despre alte țări. **“Fiecare țară are ceva interesant și valoros și abia aștept să aflu despre ea prin intermediul lui Tintin”, a declarat Hergé.**

Prin intermediul lui Tintin și datorită prietenului său **onest/loial/inteligent** Tchang, Hergé nu și-a pierdut niciodată curiozitatea, dar a dobândit și înțelegere față de ceilalți. **“Cu toții putem face greșeli, dar este important să învățăm din ele”, le-a spus Hergé celorlalți.**

NIVELUL 4: CUM SE TERMINĂ? (PROPRIUL TĂU FINAL)

Lucrând în grup sau în perechi, elevii ar trebui să îmbogățească textul, dezvoltând finalul. Ajutați-i pe copii să scrie și să citească propoziția (propozițiile) finală(e) împreună cu adjectivele, adverbele de mod și dialogul pe care le-au scris deja pentru fișele de nivel 1, nivel 2 și nivel 3. Propozițiile în **mov** sunt sugestii - în funcție de nivelul de competență al elevilor dumneavoastră, recomandăm copiilor să scrie cel puțin 1 propoziție pentru a îmbogăți finalul.

Tânărul / curajosul / timidul George Remi a crescut cu dragoste pentru desen. Înarmat cu creioanele sale **ascuțite/negre/de lemn**, desena **cu drag/cu nerăbdare/cu dibăcie** pe tot ce găsea. Desenul era ca și cum ar respira pentru el - venea **natural și repede/ treptat/cu bucurie**. Cu toate acestea, profesorii săi nu îl susțineau în ceea ce privește desenele sale **colorate/interesante/strălucitoare** și adesea încercau să-l descurajeze. **“De ce nu te faci doctor în loc să pierzi timpul cu desenele astea prostești?”**, au spus ei.

Părinții lui erau la fel, și l-au trimis **cu mânie/cu nerăbdare/speranță** la o școală militară pentru ca el să învețe disciplina în loc să viseze mereu cu ochii deschiși. Cu toate acestea, indiferent unde a ajuns, George a continuat să deseneze. Chiar și în școala militară, desena ceea ce observa în jurul său. Acesta

este momentul în care a început să adauge o semnătură la desenele sale: combinând prima literă a numelui de familie și apoi pe cea a prenumelui său, a devenit Hergé (R G). **"Noua mea identitate mă va face bogat și faimos!"**, a declarat el.

După terminarea școlii, Hergé s-a angajat la un ziar, unde i s-a cerut în **secret/în liniște/cu mândrie** să deseneze un reporter și câinele său, pe care i-a numit Tintin și Milou. **"Tintin rezolvă aventuri cu Milou"**, a explicat el. Inspirându-se din benzile desenate americane, Hergé a început să scrie dialoguri pentru personajele sale în "bule", care erau spații **albe/rotunde/pătrate** îndreptate spre gura personajelor și umplute cu cuvintele acestora.

Pentru prima dată în viața sa, Hergé a putut să-și urmeze **liber/cu voce tare/deschis** pasiunile. Cu toate acestea, mulți oameni din întreaga lume nu au fost la fel de norocoși ca el, deoarece un război **periculos/destructiv/înfricoșător** se apropia **rapid/periculos/înfricoșător**. Hergé nu era conștient de ceea ce înseamnă războiul - de fapt, în desenele sale făcea deseori glume pe seama oamenilor din alte țări **străine/diferite/îndepărtate** decât a sa. **"Pun pariu că oamenii din alte țări nici măcar nu au mai văzut cartofi prăjiți până acum"**, a râs el. De asemenea, nu-l deranja să deseneze pentru cei care susțineau în mod **egoist/nebunesc/râzând** agresiunea împotriva oamenilor.

Hergé nu și-ar fi putut imagina cum este războiul până când nu a întâlnit pe cineva care i-a deschis ochii și i-a schimbat părerea, scoțându-l din propria bulă **izolată/nevinovată/mică**. Într-o zi, în timp ce căuta **cu atenție / misterios / pe scurt** informații despre China pentru o poveste, i-a fost prezentat un artist chinez pe nume Tchang. A fost o prietenie **reală/adevărată/ uimitoare** la prima vedere. Tchang și Hergé aveau aceeași vârstă, amândoi 27 de ani, și împărtășeau multe asemănări. Tchang l-a învățat **cu grație/cu răbdare/cu entuziasm** arta caligrafiei pentru îmbunătățirea desenelor. Atunci când nu creau împreună, petreceau ore întregi discutând **în liniște/increzător/cuviincios**. Tchang i-a povestit despre țara lui **mare/frumoasă/necunoscută**, pe care a trebuit să o părăsească **în grabă/surprinzător/trist** din cauza unui război. Hergé a ascultat efectele **triste/devastatoare/cruciale** ale războiului și a aflat despre lumea care exista în afara desenelor sale.

“Îți mulțumesc că m-ai învățat despre țara ta. Am învățat multe de la tine”, a recunoscut el.

Prietenia lor i-a schimbat nu numai modul de a desena al lui Hergé, ci și convingerile sale. El a regretat **rapid/cu voce tare/cu onestitate** că a desenat vreodată pentru cei care susțineau răul altora. Regretele sale se vedeau acum în aventurile lui Tintin. Nu a mai participat la răspândirea unor stereotipuri

dureroase/nevinovate/vicioase despre alte țări. **“Fiecare țară are ceva interesant și valoros și abia aștept să aflu despre ea prin intermediul lui Tintin”, a declarat Hergé.**

Prin intermediul lui Tintin și datorită prietenului său **onest/loial/inteligent** Tchang, Hergé nu și-a pierdut niciodată curiozitatea, dar a dobândit și înțelegere față de ceilalți. **“Cu toții putem face greșeli, dar este important să învățăm din ele”, le-a spus Hergé celorlalți**

A continuat să deseneze până la bătrânețe și călătorea adesea ca personajul său, Tintin. Hergé a vizitat chiar și orașul Tchang din China și a învățat limba chineză.

Sfârșit!